

דלעילא, דעל שמייה אתקרי יעקב תם, כמה דאת אמר (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, ובגין דאיהו דיוקנא דחותם אמת דלעילא, אתמר ביה (מכילתא ז כ) תתן אמת ליעקב, ומאן דאשתדל באורייתא דאתקרי תורת אמת, דיוקניה חקיקא לעילא ביהווא חותם אמת, ומאן דמשקר ביה פאלו אפילו אורייתא לתתא, הדא הוא דכתיב (דניאל ח יב) ותשלף אמת ארצה, ובהווא זמנא נפיל דיוקניה וחותמיה לתתא, ונפיל מזליה, ואסתלק ההוא כח מגייה, ביהווא זמנא סמאל וחייליה דאינון חיוון ובעירן ועופין מסאבין רדפין אבתריה, הדא הוא דכתיב (איכה א ו) וילכו בלא כח לפני רודף.

אם תב בתויבתא תב ההוא כח לגביה דאיהי שכינתא עלאה, ביהווא זמנא אתקיים ביה (ישעיה מג ד) ואתן אדם תחתיה ולאמים תחת נפשך, מאי אדם הא אוקמוהו אל תקרי אדם אלא אדם, ולאומים ולאם מלאום יאמין (בראשית כה כג), ביהווא זמנא אומה דישראל יתקפון (נ"א ותגברון) על אומה דעשו, בחילא דהאי כח דאתלבש בשבע תיבין דעובדא דבראשית, כ"ח אתון שכינתא עלאה, שבע תיבין כלילן בשכינתא תתאה.

והאי כ"ח איהו רזא דכ"ח פרקין דעשר אצבעות, דבהון והיה פאשר ירים משה ידו וגבר ישראל (שמות יז יא), ובגין דא אוקמוהו זכרונם לברכה למי נושאים פפים לרום השמים, דצריך האי כח לסלקא ליה לגבי חכמה, ודא איהו רום שמים, ואיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דשארי בעשר אצבען, על האי כח, ואיהו חכמה כ"ח מ"ה, והאי כח עליה אתמר (דניאל א ד) ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך, לעמוד בצלותא דעמידה, בהיכל

נקרא יעקב תם, כמו שנאמר ויעקב איש תם, ומשום שהוא דמות של חותם האמת של מעלה, נאמר בו תתן אמת ליעקב, ומי שמשדל בתורה שנקראת תורת אמת, דיוקנו חקיק למעלה באותו חותם אמת, ומי שמשקר ביה, פאלו הפיל את התורה למטה. זהו שכתוב ותשלף אמת ארצה, ובאותו זמן נופל דיוקנו וחותמו למטה, ונופל מזלו, ומסתלק אותו כח ממנו. באותו זמן סמאל וכחו, שהם חיות ובהמות ועופות טמאים, רודפים אחריו. זהו שכתוב וילכו בלא כח לפני רודף. אם שב בתשובה, שב אליו אותו כח, שהיא השכינה העליונה, באותו זמן מתקיים בו ואתן אדם תחתיה ולאמים תחת נפשך. מה זה אדם? הרי פרשוהו אל תקרי אדם אלא אדם, ולאמים - ולאם מלאם יאמין. באותו זמן האמה של ישראל יתחזקו (ותגברו) על האמה של עשו בחיל של הכח שהתלבש בשבע תבות של מעשה בראשית, עשרים ושמונה אותיות השכינה העליונה, שבע תבות כלולות בשכינה התחתונה.

והכ"ח הזה הוא סוד של עשרים ושמונה פרקים של עשר אצבעות, שבהם והיה פאשר ירים משה ידו וגבר ישראל, ומשום זה פרשוהו זכרונם לברכה, למי נושאים פפים? לרום השמים, שצריך להעלות הפח הזה לחכמה, וזהו רום השמים, וזהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א ששורה בעשר אצבעות על הכח הזה, והוא חכמה, כ"ח מ"ה, והפח הזה נאמר עליו ואשר כח בהם לעמוד במלך, לעמד בתפלת העמידה. בהיכל המלך

המלך סתם דא אדנ"י דסליק לחושפן היכ"ל, והאי כ"ח איהו רזא (דברים ו ד) דיהו"ה אלהינו (דף סח ע"ב) יהו"ה, כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ועליה אתמר כל העונה אמן יהא שמייה רבא מברך בכל פחו, דאיהו כח דאתלבש בתרין דרועין דאינון חסד וגבורה, וצריך לסלקא ליה לגבי י' דאיהו רום שמים, ולנחמא ליה לגבי ו' דאיהו שמים, דעליה אתמר (מלכים א א לב) ואתה תשמע השמים, פד נחמא ליה לגבי עמודא דאמצעיתא, למפרק בה לישראל בנוי, וכד סליק לה לגבי רום השמים דאיהי י', למיטל נוקמא מעמלק.

ודא איהו והיה כאשר ירים משה ידו (שמות יז יא), ואיהו יד ו', ואיהו יו"ד, ואיהו י"ה, ולבתר נחית האי כ"ח לגבי וא"ו, דאיהו י"ג מכילן דרחמי, למפרק לבנוי דישראל, פמה דאת אמר (ישעיה נד ו) וברחמים גדולים אקבצך, וכ"ח בהאי וא"ו אשתלים ואתעביד א"ם, בההוא זמנא (בראשית ג כ) פי היא היתה א"ם כל ח"י, ודא ח"י עלמין, דבה אתמלי ואשתלים בח"י ברכאן דצלותא.

ה"א ה"א תליין מן תרין ה"ה, דאינון ה"א ה"א פחושפנא י"ב, ומנייהו תליין אתוון פפולים, ואינון תליין מן תרין ה"ה פשוטות, ובהון סלקין לחושפן י"ד, ודא איהי פי י"ד על פס י"ה (שמות יז טז), וכן וא"ו י"ג מכילין דתליין מן ו"ו פשוטה, ובה אשתלים י"ד, ודא איהו יד ליד לא ינקה רע (משלי יא כא), דא עמלק, לעילא ותתא נטיל נוקמא מיניה, נטיל נוקמא לעילא בי"ד, ולתתא בי"ד, ודא איהו הנה י"ד יהו"ה הויה (שמות ט ג), ו' ה"א (ג"א ו' וה"א עם ו') וה"ה הם

סתם זה אדנ"י שעולה לחשבון היכ"ל, והכ"ח הנה הוא הסוד של יהו"ה אלהינו יהו"ה, כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ועליו נאמר כל העונה אמן יהא שמייה רבא מברך בכל פחו, שהוא כח שהתלבש בשרי זרועות, שהן חסד וגבורה, וצריך להעלותו לי', שהוא רום השמים, ולהורידו לו', שהוא שמים, שעליו נאמר ואתה תשמע השמים, כשמורידו אל העמוד האמצעי לגאל בו את ישראל בניו, כשמעלה אותה לרום השמים שהיא י', לטל נקמה מעמלק.

וזהו והיה כאשר ירים משה ידו, והיא יד ו', והוא יו"ד, והוא י"ה, ואחר כך יורד הכ"ח הנה לוא"ו, שהוא י"ג מדות הרחמים, לגאל את בני ישראל, כמו שנאמר וברחמים גדולים אקבצך, וכ"ח בוא"ו הנה השתלם ונעשה א"ם, באותו הזמן פי היא היתה א"ם כל ח"י, וזהו ח"י העולמים, שבו התמלא והשתלם בח"י ברכות התפלה.

ה"א ה"א תלויים מן שנים ה"ה, שהם ה"א ה"א בחשבון י"ב, ומקם תלויות אותיות פפולות, והם תלויים משנים ה"ה פשוטות, ובהם עולים לחשבון י"ד, וזהו פי י"ד על פס י"ה, וכן וא"ו י"ג מדות שתלויות מן ו"ו פשוטות, ובה השתלם י"ד, וזהו יד ליד לא ינקה רע, זה עמלק, למעלה ולמטה נוטל נקמה ממנו, נוטל נקמה למעלה בי"ד, ולמטה בי"ד, וזהו הנה י"ד יהו"ה הויה, ו' ה"א (ו' וה"א עם ו') וה"ה הם כ"ח, יו"ד כ' ותלויים מן יו"ד פשוטה - הרי עשרים ואחת, בחשבון אהי"ה, והכל עולה

יו"ד כ' ותליין מן י' פשוטה הרי כ"א, פחושפן אהי"ה, וסליק פלא

מ"ט אַנפֿין דאָרײַתא, פֿגוֹנא דא כ"ח דאִיהוּ
תַּמְנָא וְעֶשְׂרִין, אהי"ה דאִיהוּ כ"א, הרי מ"ט,
וְכֹלֵא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, יהו"ה, יו"ד ה"א
וא"ו ה"א מ"ה, יהו"ה ד', סָלִיק מ"ט.

לְבוּשָׁא דְיו"ד חֶסֶד, לְבוּשָׁא דְה"א גְבוּרָה,
לְבוּשָׁא דְוָא"ו תַּפְאָרַת, לְבוּשָׁא
דְה"א מְלָכוֹת, נֶצַח קְשׁוּרָא דִילִיָּה חֶסֶד, הָדָא
הוּא דְכְתִיב (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח, הוּד
קְשׁוּרָא דִילִיָּה גְבוּרָה, צְדִיק קְשׁוּרָא דִילִיָּה
עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְגוּף וּבְרִית חֲשִׁבִינָן חָד,
מְלָכוֹת שְׁלִימוֹ דְלַהוֹן, אִיהִי שְׁלִימוֹ דְעֲלָאִין
וְתַתְּאִין.

בְּתַר עֲלִיּוֹן דָּא אִיהוּ שְׁלִימוֹ דְחַמְשִׁין שְׁעָרֵי
בִּינָה, וְדָא אִיהוּ דָּלָא אַתְּיָהִיב לְמִשָּׁה,
דְעֲלִיָּה אַתְּמַר (איוב כא ז) נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט,
וְעֲלִיָּה אָמְרוּ זְכוּרֹנָם לְבָרְכָה בְּמוֹפְלָא מִמֶּךָ אֶל
תְּדְרוּשׁ וְכוּ', בְּגִין דְאִיהוּ מְקוּר דְלִית לִיה סוּף,
וּבְמִקוּרָא דְלִית לִיה סוּף מָאן יְכִיל לְאַשְׁגָּא
וְלֹא שְׂכָחָא לִיה (סִיפָא).

קָם סְבָא וְשָׂאִיל וְאַמַּאי אַתְקֶשֶׁר נֶצַח עִם חֶסֶד
פְּמָה דְאוּקִימָנָא נְעִימוֹת בִּימִינְךָ
נֶצַח (תהלים טז יא), וְכֵן הוּד עִם גְבוּרָה, אֶלָּא בְּגִין
דְדְרוּעָא יְמִינָא לֹא אִית בֵּיה אֶלָּא תְּלַת פְּרָקִין,
וְכֵן בְּשִׂמְאָלָא, וּבְגִין דָּא אַתְקֶשֶׁר שׁוּקָא יְמִינָא
דְאִית בֵּיה תְּלַת פְּרָקִין עִם דְרוּעָא יְמִינָא לְשָׂרְיָא
בֵּיה ה"א, וְכֵן דְרוּעָא שְׂמָאֵלָא עִם שׁוּקָא
שְׂמָאֵלָא לְשָׂרְיָא בֵּיה ה"א, וְכֵן גּוּף וּבְרִית
אִינוּן ו' ו', וְשָׂרְיָא בְּהוֹן א דְאִיהִי אִימָא,
וְאַתְעֲבִידוּ י"ג וָא"ו, יו"ד שְׂרִיין בְּעֶשֶׂר
אַצְבָּעָאן דִּידִין וּבְעֶשֶׂר אַצְבָּעָאן דְרַגְלִין, מְשׁוּם
דְאַתְחַלְתָּא דְשָׂמָא קְדִישָׁא מְחַכְמָה שְׂרִיָּא
דְאִיהִי בְּאַצְבָּעוֹן.

בְּתַר עֲלָאָה שְׂרִיָּא בְּרִישָׁא דְבַר נֶשׁ, דְתַמְן

לְאַרְבַּעִים וְתִשְׁעֵי פְּנִים שֶׁל
הַתּוֹרָה, כְּמוֹ כֵן כ"ח שְׁהִיא
שְׂמוֹנָה וְעֶשְׂרִים, אהי"ה שְׁהִיא
עֶשְׂרִים וְאַחַת - הַרְי אַרְבַּעִים
וְתִשְׁעֵי, וְהַכֹּל יו"ד ה"א וָא"ו ה"א,
יהו"ה יו"ד ה"א וָא"ו ה"א מ"ה,
יהו"ה ד' עוֹלָה לְאַרְבַּעִים וְתִשְׁעֵי.
הַלְבוּשׁ שֶׁל יו"ד - חֶסֶד, הַלְבוּשׁ
שֶׁל ה"א - גְבוּרָה, הַלְבוּשׁ שֶׁל
וָא"ו - תַּפְאָרַת, הַלְבוּשׁ שֶׁל ה"א
- מְלָכוֹת, נֶצַח הוּא הַקְּשֶׁר שֶׁלוֹ
עִם חֶסֶד. זֶהוּ שְׂפָתוֹב נְעִמּוֹת
בִּימִינְךָ נֶצַח. הוּד, הַקְּשֶׁר שֶׁלוֹ
גְבוּרָה, הַצְדִּיק, הַקְּשֶׁר שֶׁלוֹ
הָעֲמוּד הָאַמְצְעִי, שְׂגוּף וּבְרִית
נְחֻשְׁבִים לְאַחַד. הַמְלָכוֹת הִיא
הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָהֶם, הִיא שְׁלֵמוֹת
הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים.

בְּתַר עֲלִיּוֹן זֹהִי שְׁלֵמוֹת שֶׁל
חַמְשִׁים שְׁעָרֵי בִּינָה, וְזֶהוּ שֶׁלֹּא
נִתֵּן לְמִשָּׁה, שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר נְתִיב
לֹא יִדְעוּ עֵיט, וְעֲלִיו אָמְרוּ זְכוּרֹנָם
לְבָרְכָה, בְּמִפְלָא מִמֶּךָ אֶל תְּדְרוּשׁ
וְכוּ', מְשׁוּם שְׁהוּא מְקוּר שְׂאִין לוֹ
סוּף, וּבְמִקוּר שְׂאִין לוֹ סוּף מִי
יְכוּל לְהַשִּׁיג וְלִמְצָא לוֹ (סוּף)?

קָם הַזְּקֵן וְשָׂאֵל: וְלָמָּה נִקְשֶׁר נֶצַח
עִם חֶסֶד כְּמוֹ שְׂבָאָרְנוּ נְעִמּוֹת
בִּימִינְךָ נֶצַח, וְכֵן הוּד עִם גְבוּרָה?
אֶלָּא שְׂמִשׁוּם שְׂבָזְרוּעַ הַיְמִין, אִין
בֵּה אֶלָּא שְׁלִשָּׁה פְּרָקִים, וְכֵן
בְּשִׂמְאָל, וּמְשׁוּם כֶּף נִקְשֶׁר שׁוּק
יְמִין, שְׁיֵשׁ בֵּה שְׁלִשָּׁה פְּרָקִים עִם
זְרוּעַ יְמִין לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן
זְרוּעַ שְׂמָאֵל עִם שׁוּק שְׂמָאֵל
לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן גּוּף וּבְרִית
הֵם ו' ו', וְשׁוּרָה בְּהֵם א שְׁהִיא
הָאֵם, וְנִעְשׂוּ י"ג, וָא"ו, יו"ד
שׁוּרִים בְּעֶשֶׂר אַצְבָּעוֹת שֶׁל הַיָּדַים
וּבְעֶשֶׂר אַצְבָּעוֹת שֶׁל הַרְגְלַיִם,
מְשׁוּם שְׂתַחֲלַת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ
מִתְחִילָה מְחַכְמָה שְׁהִיא
בְּאַצְבָּעוֹת.

בְּתַר עֲלִיּוֹן שׁוּרָה בְּרִישָׁא הָאָדָם,

ששם המחשבה הנסתרת, וכמו שמחשבה היא סתומה, כך הוא נסתר, אין סוף נקרא מבפנים, כתר עליון מבחוץ, כתר הראש העליון, ארבע יסודות הגוף שבהם שורה יהו"ה, וזהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, בראתיו זו הנשמה הקדושה, שהיא עולם המחשבה, יצרתיו זו רוח מדברת שממנה החיות (החיים) מדברות, עשיתיו זו הנפש, ששם עשיה, ששורה במקומות ארבעים ושמונה מצוות.

תקון עשרים ושלשה

בראשית, ברי"ת א"ש, ברית זה צדיק שנקרא כל, הקשר של כל איברי הגוף, ח' שהיא שמונה ימים, הם שעור של שבת, שהוא אלפים אמות לכל צד, לשמר בהם אות שבת. כמו כן הם שמונה ימים, התחום לקבל בהם אות ברית ולשמר אותו בהם, שלא נעשה באות הברית חלול. אמר רבי אלעזר: אבא, יום אחד הייתי הולך אני ורבי יוסי, ובא בנו של רב המנונא הנזקק מאותו העולם בדמות של העולם הזה, והזדמן לנו בדרך כמו שמחמר עם שני חמורים, ושאלנו, מה זה את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו? ואמר הוא דברים יפים, אבל עם כל זה רציתי לשמע מפיו. אמר לו: בני, ודאי שברית שקולה לשבת, ומשום זה (בראשית ירא שבת וכו').

תקון עשרים וארבעה

בראשית, יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהיה ירא, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, כמו שצריך שמירת הברית, שלא יכניסנה לרשות ורה, כמו כן צריך אדם שמירת

מחשבה סתימאה, וכמה דמחשבה איה סתימא, כך איהו סתים, אין סוף אתקרי מלגאו, פתר עלאה מלבר, פתרא דרישא עלאה, ארבע יסודין דגופא בהון שריא יהו"ה, ודא איהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו (ישעיה מג ז), בראתיו דא נשמתא קדישא דאיהי עולם המחשבה, יצרתיו דא רוח ממללא דמיניה חיוון (ג"א חיון) ממלליון, עשיתיו דא נפש דתמן עשייה, דשריא ברמ"ח פקודין. (דף טט ע"א).

תקונא עשרין ותלת

בראשית ברי"ת א"ש, ברית דא צדיק, כל אתקרי, קשורא דכל אברין דגופא, ח' דאיהו תמניא יומין, אינון שעורא דשבת, דאיהו תרין אלפין אמין לכל סטר, לנטרא בהון אות שבת, פגוונא דא אינון תמניא יומין תחום לקבלא בהון אות ברית, ולנטרא ליה בהון, דלא אתעביד באות ברית חלול.

אמר רבי אלעזר אבא יומא חד הוינא אזלי אנא ורבי יוסי, ואתא בריה דרב המנונא סבא מההוא עלמא, בדיוקנא דהאי עלמא ואזדמן לן בארמא פגוונא דמחמר בתרין חמרין, ושאיילנא (ג"א ושאל לן) מאי את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו (ויקרא יט ג), ואמר איהו מילין שפירין, אבל עם כל דא בעינא למשמע מפומך, אמר ליה ברי בודאי ברית איהו שקיל לשבת, ובגין דא (בראשית ירא שבת וכו').

תקונא עשרין וארבע

בראשית יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, פמה דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, פגוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות

שַׁבַּת, שְׁלֹא לְהוֹצִיא מִרְשׁוֹת הַיְחִיד וַיִּכְנִיס לְרְשׁוֹת הַרְבִּים. רְשׁוֹת הַיְחִיד הֵיחָד הִיא הַשְּׂכִינָה, רְחִבּוֹ ד' וְהֵם יְהוּ"ה, וְגָבְהוּ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, רְשׁוֹת הַרְבִּים נְחֹשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, סֵם שֶׁל אֵל אַחֵר שֶׁהוּא סַמָּא"ל, וְהוּא הַכֶּלֶל שֶׁל שְׂבָעִים אַמּוֹת, וְהִיא חֲלֹלָה זוֹנָה, וּבַעֲלָה הוּא חֲלֹל שַׁבַּת, וּמִשּׁוּם זֶה מִי שְׂמוּצִיא מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת הַרְבִּים חָיֵב סְקִילָה.

הָעֶרֹב הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְכוּ מִטְלָטְלִים מִבַּיִת לְבַיִת, שֶׁהֵם שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה וְחַתּוּנָה, וְעֲלִיָּהֶם נֹאמַר אֶת שַׁבַּתְתִּי תִשְׁמְרוּ, וּמִקֵּדְשֵׁי תִירָאוּ זֶה מִקֵּדֶשׁ יו"ד, אוֹת שַׁבַּת, (וּ בְרִית), שְׁצַרְיָה לְשִׁמּוֹר אוֹתוֹ בְּכַת זִוְגוֹ, שֶׁהִיא הַקֵּדֶשָׁה שְׁלוֹ, הַבְּרָכָה שְׁלוֹ, שְׁעֲלִיָּה נֹאמַר וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְדֶּשׁ אוֹתוֹ. וַיִּבְרָךְ זֶה בְּרָכָה, וַיִּקְדֶּשׁ זֶה קִדְשָׁה, וְלִשְׁנֵיהֶם הָיוּ יוֹצְאִים הַרְאִשׁוֹנִים לִפְנֵי הַכֶּלֶה וְהָיוּ אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאֵי כֶּלֶה בְּאֵי כֶּלֶה, בְּאוֹתוֹ זְמַן קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֶּלֶה.

וְעוֹד מִקֵּדְשֵׁי בְּאוֹת יו"ד, מִשּׁוּם שְׂאִין קִדְשָׁה פְּחוֹת מֵעֶשְׂרֵה, וְצַרְיָה לְבָרְכֶם וּלְקַדֵּשׁ אוֹתֶם בְּקִדּוֹשׁ עַל הַיַּיִן בְּשִׂבְעִים תְּבוּת שֶׁל קִדּוֹשׁ, וּוְיִכְל"ו כְּחֻשְׁבוֹן בְּיַיִן, וְצַרְיָה לֹמַר סְבָרִי מְרֻנָּה, וְאוֹתֶם שְׂאוֹמְרִים וְעוֹנִים לְחַיִּים, מִשּׁוּם שְׂנַקְשׁוּרֵי כַּעַץ הַחַיִּים, וְלֹא כַּעַץ הַמּוֹת, שֶׁהוּא גִפְּן שְׂבוּ חֲטָא אָדָם הַרְאִשׁוֹן, וְאַחַד אָמַר חֲטָה הִיא, וְאַחַד אָמַר גִּפְּן, וְהַכֹּל אֲמַת. שְׂבָעָה מֵיָנִים הֵם, חֲטָה וּשְׁעוּרָה גִּפְּן וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן זֵית שְׂמֵן וְדָבֶשׁ. חֲטָה וּשְׁעוּרָה וְהָרִי נִתְבָּאֵר, וְצַרְיָה לְחַזֵּר אַחֲרֵיהֶם, חֲטָה הָרִי נִתְבָּאֵר, שְׁעוּרָה שְׂמוּצִיא ה' מִהַשְּׁעוּר שְׁלֵה, גִּפְּן סְחָטָה עֲנָבִים בְּרְשׁוֹת אַחֵר, וְעֶשֶׂה יַיִן נֶסֶף, וְנַעֲשֶׂה הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרָע. תַּאֲנָה לֹקֵט

הַרְבִּים, רְשׁוֹת הַיְחִיד אִיהִי שְׂכִינָתָא, רְחִבּוֹ ד' וְאִינוּן יְהוּ"ה, וְגָבְהוּ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, רְשׁוֹת הַרְבִּים נְחֹשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, סֵם דְּאֵל אַחֵר דְּאִיהוּ סַמָּא"ל, וְאִיהוּ כְּלָלָא דְשְׂבָעִין אוֹמִין, וְאִיהִי חֲלֹלָה זוֹנָה, וּבַעֲלָה חֲלֹל שַׁבַּת אִיהוּ, וּבְגִין דָּא מָאן דְּאֲפִיק מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת הַרְבִּים חָיֵב סְקִילָה.

עֶרֹב אִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, וּבִיָּה מִטְלָטְלִין מִבַּיִת לְבַיִת, דְּאִינוּן שְׂכִינָה עֲלָאָה וְתַתְּאָה, וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר אֶת שַׁבַּתְתִּי תִשְׁמְרוּ וּמִקֵּדְשֵׁי תִירָאוּ, דָּא מִקֵּדֶשׁ יו"ד, אוֹת שַׁבַּת (דָּא בְרִית) דְּצַרְיָה לְנִטְרָא לִיהַ בְּכַת זוֹגִיָּה, דְּאִיהִי קִדּוּשָׁה דִּילִיָּה, בְּרָכָה דִּילִיָּה, דְּעֲלָה אֲתַמַּר (בְּרִאשִׁית ב ג) וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְדֶּשׁ אוֹתוֹ, וַיִּבְרָךְ דָּא בְּרָכָה, וַיִּקְדֶּשׁ דָּא קִדּוּשָׁה, וְלִגְבֵי תַרְוִיָּהוּ הָיוּ נִפְקִי קִדְמָאִי לְקִדְמוֹת כֶּלֶה, וְהָיוּ אֹמְרִי תְרִי זְמַנִּי בְּאֵי כֶּלֶה בְּאֵי כֶּלֶה, בְּהַהוּא זְמַנָּא קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֶּלֶה. וְעוֹד מִקֵּדְשֵׁי בְּאוֹת יו"ד, בְּגִין דְּלִית קִדּוּשָׁה פְּחוֹת מֵעֶשְׂרֵה, וְצַרְיָה לְבָרְכָא לֹזֵן וּלְקַדֵּשׁ לֹזֵן בְּקִדּוֹשׁ עַל הַיַּיִן, בְּשִׂבְעִין תִּיבִין דְּקִדּוּשׁ וּוְיִכְל"ו כְּחֻשְׁבוֹן בְּיַיִן, וְצַרְיָה לְמִימַר סְבָרִי מְרֻנָּה, וְאִינוּן דְּאֲמַרִּין וְעַנּוּ לְחַיִּי, בְּגִין דְּאֲתַקְשְׁרוּ בְּאִילָנָא דְּחַיִּי, וְלֹא בְּאִילָנָא דְּמוֹתָא, דְּאִיהוּ גִפְּן דְּחָב בֵּיהַ אָדָם קִדְמָאָה, דְּחַד אָמַר חֲטָה הִיא, וְחַד אָמַר גִּפְּן, וְכֹלָא קְשׁוּט.

שְׂבָע מֵיָנִין אִינוּן חֲטָה וּשְׁעוּרָה גִּפְּן וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן זֵית שְׂמֵן וְדָבֶשׁ, חֲטָה וּשְׁעוּרָה וְהָא אֲתַמַּר, וְצַרְיָה לְאַחֲזָרָא עֲלִיָּהוּ, חֲטָה הָא אֲתַמַּר, שְׁעוּרָה דְּאֲפִיק ה' מִשְׁעוּר דִּילָה, גִּפְּן סְחָטָה עֲנָבִים בְּרְשׁוֹת אַחֲרָא, וְעַבְד יַיִן נֶסֶף, גִּפְּן סְחָטָה עֲנָבִים בְּרְשׁוֹת אַחֵר, וְעֶשֶׂה יַיִן נֶסֶף, וְנַעֲשֶׂה הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרָע. תַּאֲנָה לֹקֵט

וְאִתְּעִיבֵיךְ אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, תְּאֵנָה לְקִיטַּת תְּאֵינֵי
 קָדָם זְמַנֵּיהוּ קָדָם דְּאִתְּבַשְׁלוּ, כִּפְךָ לְקִיטַּת הוּא
 מְעַלְמָא קוּדָם זְמַנֵּיהּ, וְדָא אִיהוּ רְזָא מְאֵן
 דְּגָרִים דִּי יְמוּתוֹן בְּנוֹי קָדָם זְמַנֵּיהוּ, הֲדָא הוּא
 דְּכַתְיִב (קהלת ה ה) לְמָה יִקְצוּף הָאֱלֹהִים עַל
 קוּלְךָ וְחִבְלֵךְ אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְרְזָא דְמִלָּה (ירמיהו
 ב ל) לְשׁוֹא הַפִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּבְגִין
 דָּא (שמות כ ז) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְשׁוֹא. רַמּוֹן, בְּן זֹמָא בִּיהַ חֵב, אֲבָל רַבִּי מְאִיר
 תּוֹכּוּ אֲבָל קְלִיפְתּוֹ זָרַק, דְּקְלִיפִין אֵינוֹן אוּמוֹת
 הָעוֹלָם, יִשְׂרָאֵל מוּחָא בִּינֵיהוּ, בְּן פְּגוּוֹנָא דָּא
 שְׂכִינְתָּא אִיהִי פְּרִדָּס (דף טט ע"ב) בְּגִלּוֹתָא, וְאִיהִי
 מוּחָא מְלַגּוּ, אֲגוּז קָרִינָן לִיהּ, פְּמָה דְאָמַר
 שְׁלֵמָה מְלֶפָא, אֵל גִּנַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי (שיר ו
 יא), וְאִיהִי שְׂכִינְתָּא אִיבָא מְלַגְּאוּ, הֲדָא הוּא
 דְּכַתְיִב (תהלים מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶכֶךְ פְּנִימָה
 מִמַּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְקְלִיפִין הֵן כְּמָה
 רְשׁוּיּוֹת נּוֹכְרָאִין, וּבִשְׂבַת מְכַלָּא אִתְּפַשְׁטַת,
 וְאִתְּלַבְּשַׁת בְּלְבוּשֵׁין שְׂפִירָאן, וְכֵן צְרִיכִין
 יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְאִתְּחַדְּשָׁא בְּשַׁבַּת מְכַלָּין
 שְׂפִירָאן, וְכֵן לְאַטְעֵמָא בְּשַׁבַּת מְכַלָּין
 טְבִין, בְּגִין לְקַשְׂרָא וּלְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְגַבְהַ מְכַלָּין
 סְפִירָן, וְלִמְהֵוֹי אִשְׁתַּקֵּינָא מְכַלָּהוּ.

תְּאֵנִים קָדָם זְמַנָּם קָדָם
 שְׂהַבְּשִׁילוּ, כִּפְךָ נִלְקַט הוּא מִן
 הָעוֹלָם קָדָם זְמַנּוֹ, וְזֵהוּ סוּד מִי
 שְׂגוּרִים שְׂיִמוּתוֹ בְּנִים קָדָם זְמַנָּם.
 זֵהוּ שְׂכַתוֹב לְמָה יִקְצוּף הָאֱלֹהִים
 עַל קוּלְךָ וְחִבְלֵךְ אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ,
 וְסוּד הַדְּבָר - לְשׁוֹא הַפִּיתִי אֶת
 בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּמַשׁוּם זֵה לֹא תִשָּׂא
 אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא.
 רַמּוֹן, בְּן זֹמָא חֲטָא בּוֹ, אֲבָל רַבִּי
 מְאִיר, תּוֹכּוּ אֲבָל קְלִיפְתּוֹ זָרַק,
 שְׂהַקְלִפּוֹת הֵן אֲמוֹת הָעוֹלָם,
 יִשְׂרָאֵל הֵמָּח בִּינֵיהֶם. כֵּן כְּמוֹ זֵה,
 הַשְּׂכִינָה הִיא פְּרִדָּס בְּגִלּוֹת, וְהִיא
 מִחַ מִבְּפָנִים, אֲגוּז קוּרְאִים לָהּ,
 כְּמוֹ שְׂאֵמֵר שְׁלֵמָה הַמְּלֶכֶךְ אֵל גִּנַּת
 אֲגוּז יִרְדְּתִי, וְהַשְּׂכִינָה הִיא פְּרִי
 מִבְּפָנִים. זֵהוּ שְׂכַתוֹב כָּל כְּבוֹדָה
 בַּת מְלֶכֶךְ פְּנִימָה מִמַּשְׁבָּצוֹת זָהָב
 לְבוּשָׁה, וְהַקְלִפּוֹת הֵן כְּמָה רְשׁוּיּוֹת
 נּוֹכְרָאִין, וּבִשְׂבַת הִיא מִתְּפַשְׁטַת
 מִן הַכֹּל וּמִתְּלַבְּשַׁת בְּלְבוּשֵׁים
 יְפִים, וְכֵן צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה,
 לְהִתְחַדְּשׁ בְּשַׁבַּת בְּלְבוּשֵׁים יְפִים,
 וְכֵן לְטַעַם בְּשַׁבַּת מְכַלָּין הַמְּאֲכָלִים
 הַטּוֹבִים, כְּדִי לְקַשֵּׁר וּלְהַרְיֵק
 בְּרַכּוֹת אֱלֹהֵי מְכַלָּין הַסְּפִירוֹת,
 וּשְׂתַהֲיֵה מְשַׁקֵּינָא מְכַלָּם.

וְצָרִיךְ לְקַיֵּם בְּהַ עֲנֵג, שֶׁהוּא צְדִיק
 שְׂיִוצֵא מְעַדָּן, שֶׁהִיא בִּינָה,
 הָעוֹלָם הַבָּא, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן,
 זֹו הַשְּׂכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה, וְהַאֹר הוּא
 ו' שְׂיִוצֵא מִן י"ה, וְהוּלְךָ חֲמֵשׁ
 מֵאוֹת שָׁנִים, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ סְפִירוֹת,
 וּמַגִּיעַ לְצְדִיק לְהַשְׁקוֹת מִמֶּנּוּ אֶת
 הַגֵּן שֶׁהוּא ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ
 אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ
 וְגוֹמֵר.

וְכֵן בְּרִית מִלָּה הִיא כְּמוֹ אֲגוּז,
 צְרִיךְ לְשַׁבֵּר אֶת קְלִפּוֹת הָעֲרֵלָה
 וְהַפְּרִיעָה, וְלְהַעֲבִירָם מִשָּׁם

וְצָרִיךְ לְקַיֵּמָא בְּהַ עֲנֵג, דְּאִיהוּ צְדִיק דְּנִפְיָק
 מְעַדָּן, דְּאִיהִי בִּינָה עֲלֵמָא דְאִתִּי,
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן דָּא שְׂכִינְתָּא תְּתָא, וְנִהְרָא
 אִיהוּ ו' דְּנִפְיָק מִן י"ה, וְאֲזִיל חֲמֵשׁ מֵאָה שָׁנִין,
 דְּאֵינוֹן חֲמֵשׁ סְפִירָאן, וּמְטִי לְצְדִיק, לְאַשְׁקָא
 מְנִיָּה גִנְתָּא דְאִיהִי ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת
 אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְגוֹמֵר (בראשית ב
 כב).

וְכֵן בְּרִית מִלָּה אִיהִי פְּגוּוֹנָא דְאֲגוּז, צְרִיךְ
 לְתַבְּרָא קְלִיפִין דְּעֲרֵלָה וּפְרִיעָה, וּלְאַעֲבָרָא לוֹן מִתְּמָן, וּלְאַתְגַּלְיָא

לשנה אחת:
יא תמוז

תקונא עשרין וארבע - סט ע"ב

ג' שנים ש"ג:
שמו טז שבט

וּלְגַלוֹת אֶת הַמַּחַם מִבְּפָנַיִם, וְזוֹ אוֹת בְּרִית, וְזֶה עֵץ חַיִּים, אֲכַל הַבְּרִית שֶׁהִיא כְּעַרְלָתוֹ וְאֵין בּוֹ פְּרִיעָה, עָלָיו נֶאֱמַר וַיִּמְעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת - בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת - בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד הַלֵּב הוּא אֲגוּז, וְמִי שֶׁשׁוֹכֵר קְלִפְתּוֹ, שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע, עָלָיו נֶאֱמַר לֵב נִשְׁכָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, וְגַסּוֹת הַלֵּב שֶׁהוּא שֶׁלֹּם בְּקַלְפוֹתָיו וְלֹא נִשְׁכָּר, עָלָיו נֶאֱמַר תּוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל גְּבוּהַ לֵב, וְהַשְׂכִּינָה לֹא שׁוֹרָה עָלָיו, וַיִּמְצָד הַקְּלַפּוֹת נִקְרְאוּ בְּנֵי אָדָם עַרְלֵי לֵב.

וּבְשִׁבְתָּ, גִּיהֶנָם לֹא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם וְלֹא הַמְּמַנִּים שְׁלוֹ, בְּגִלְלַת זֶה צְוִיָּה לְיִשְׂרָאֵל לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשִּׁבְתָּ, וְאִם אָדָם מִבְּעִיר בְּשִׁבְתָּ, אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי הֵייתִי מִכְּבֹהָ אֶת הָאֵשׁ שֶׁלֹּא תִשְׂרֹף, וְאַתֶּם מִבְּעִירִים אוֹתָהּ? אַתֶּם תִּשְׂרְפוּ בְּגִיהֶנָם, בְּגִלְלַת זֶה לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאַפְלוּ בַגּוֹף, וּמַה הוּא הַגִּיהֶנָם בַּגּוֹף? הַכְּבֹד שֶׁבּוֹ הַמְרָה, שֶׁהוּא גִיהֶנָם, סַם הַמְּוֹת, סַם שֶׁל אֵל אַחֵר, חֲרַבּוּ שֶׁל מַלְאָךְ הַמְּוֹת, וְעָלָיו נֶאֱמַר וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה, חֲדָה כְּחֲרֹב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ שֶׁלֹּא יַעֲיֵר (לַעוֹרֵר) עֲצָב וְקִטְטָה מִצַּד הַטְּחוּל, אֲלֵא שִׁיחָהּ הַלֵּב שְׁמוֹר מִפְּלֵם, שֶׁהוּא שִׁבְתָּ שְׁמוֹר, וְהַמַּחַם זְכוּר, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל אוֹרְחִים שֶׁהֵם מַלְאָכִים, הַעֲלָמִים שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה הַיְתֵרָה, שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַעֲלִיוֹנָה וְנִפְשׁ יְתֵרָה, שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְהַאוֹרְחִים שִׁיּוֹרְדִים עִמָּהּ. וְצָרִיכָה הָאֵשׁ לְתַקֵּן גַּר בְּלִיל שִׁבְתָּ לְיָמֵינוּ, וְנִחְשָׁב לָהּ כְּאֵלוֹ

מוֹחָא מְלָגוּ, וְדָא אוֹת בְּרִית, וְדָא עֵץ חַיִּים, אֲכַל בְּרִית דְּאִיהוּ בְּעַרְלָתִיהּ וְלֹא אִית בֵּיהּ פְּרִיעָה, עָלֵיהּ אִתְמַר (שם יז) וַיִּמְעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד לִבָּא הוּא אֲגוּז, וּמֵאן דְּתִבְרַר קְלִיפָה דִּילֵיהּ דְּאִיהוּ יֵצֵר הָרַע, עָלֵיהּ אִתְמַר (תהלים נא יט) לֵב נִשְׁכָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה וְגַסּוֹת לִבָּא דְּהוּא שְׁלִים בְּקַלְפִּין דִּילֵיהּ וְלֹא אִתְבְּרַר, עָלֵיהּ אִתְמַר (משלי טז ה) תּוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל גְּבוּהַ לֵב, וְשִׁכְנִתָּא לֹא שְׂרִיא עָלֵיהּ, וּמִסְטָרָא דְקַלְפִּין אִתְקַרְיָאוּ בְּנֵי נִשְׂאָ עַרְלֵי לֵב. וּבְשִׁבְתָּ גִיהֶנָם לֹא שְׁלֵטָא כְּעַלְמָא, וְלֹא מְמַנֵּן דִּילֵיהּ, בְּגִין דָּא מְנִי לְיִשְׂרָאֵל לֹא

תִּבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשִּׁבְתָּ (שמות לה א), וְאִי בַר נִשׁ אוֹקִיד בְּשִׁבְתָּ, אִמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲנָא הָיִיתִי מִכְּבֹהָ לְנוֹרָא דְלֵא אוֹקִיד, וְאַתּוֹן מוֹקְדִין לֵיהּ, אַתּוֹן תִּתּוֹקְדוּן בְּגִיהֶנָם, בְּגִין דָּא לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאַפְילוּ בַגּוֹפָא, וּמֵאִי נִיהוּ גִיהֶנָם בַּגּוֹפָא, כְּבֹד דְּבִיהּ מְרָה דְּאִיהוּ גִיהֶנָם, סַם הַמְּוֹת סַם דְּאֵל אַחֵר, חֲרַבָּא דְּמַלְאָךְ הַמְּוֹת, וְעָלֵיהּ אִתְמַר (משלי ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה, חֲדָה כְּחֲרֹב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ דְּלֹא יַתְעַר (ג"א לַאֲתַעֲרָא) עֲצִיבוּ וְקִטְטָה מִסְטָרָא דְטְחוּל, אֲלֵא דְתֵהֵא לֵב נְטִיר מִכְּלָהּ, דְּאִיהוּ שִׁבְתָּ שְׁמוֹר, וּמוֹחָא זְכוּר, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל אוֹשְׁפִיזִין דְּאִינוּן מַלְאָכִין, עוֹלָמִין דְּנִשְׁמָה יְתֵרָה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא עַלְאָה, וְנִפְשׁ יְתֵרָה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא תַּתְאָה, וְאוֹשְׁפִיזִין דְּנִחְתִּין עִמָּהּ.

וְצָרִיךְ אִתְתָּא לְתַקְנָא שְׂרָגָא בְּלִיל שִׁבְתָּ לְיָמֵינוּ, וְאַתְחַשִּׁיב לָהּ כְּאֵלוֹ תַקְנָה